

Innst. 277 L

(2012–2013)

Innstilling til Stortinget fra familie- og kulturkomiteen

Prop. 67 L (2012–2013)

Innstilling fra familie- og kulturkomiteen om lov om Norsk kulturråd (kulturrådsloven)

Til Stortinget

1. Sammendrag

1.1 Proposisjonens hovedinnhold

Kulturdepartementet legger fram forslag til lov om Norsk kulturråd.

Det gjeldende regelverket stammer i hovedsak fra etableringen av Norsk kulturråd (Kulturrådet) i 1964 og avspeiler i begrenset grad virksomheten slik den er i dag. Det har gjennom årene funnet sted en betydelig delegering av oppgaver fra departementet, og nye funksjoner har kommet til. Samtidig er viktige spørsmål, som Kulturrådets faglige uavhengighet og instruksjonsmyndigheten over rådet, ikke tilstrekkelig avklart i det gjeldende regelverket.

Lovforslaget er en rammelov hvor kun det ytre rammeverket for Kulturrådets virksomhet fastsettes. Formålet med forslaget er å oppdatere og presisere det grunnleggende, organisatoriske regelverket om Kulturrådet og avklare og tydeliggjøre rådskollegiets faglige selvstendighet.

Lovforslaget tar utgangspunkt i Kulturrådet slik det er i dag uten å foreslå gjennomgripende endringer. Kulturrådet skal fortsatt være et statlig forvaltningsorgan med hele landet som virkefelt, delt i to enheter, et rådskollegium og en administrasjon. Administrasjonen skal være underlagt overordnede myndigheters instruksjonsmyndighet. Oppgaver som legges til administrasjonen, forblir under overordnede myndigheters styring. Rådskollegiet, som ble opprettet og utviklet for bl.a. å ivareta det såkalte «armlengdes avstand-prinsippet», skal være faglig uavhengig ved fordeling av tilskudd.

Departementet foreslår at man i liten grad lovfester intern organisering av Kulturrådet. Det bør skje i annet regelverk på lavere nivå for å beholde den nødvendige fleksibilitet slik at man lettere kan foreta interne omorganiseringer etter behov.

Regler om fordeling av tilskudd og tilskuddsordninger reguleres i forskrifter og retningslinjer for de enkelte tilskuddsordningene. I disse regelverkene fastsettes mål for tilskuddsordningene, kriterier som det skal legges vekt på ved fordelingen, eksempelvis kunstnerisk kvalitet, mangfold og geografisk spredning av tilskuddsmidlene, prosedyre- og saksbehandlingsregler så som begrunnelse for vedtak, oppfølging og kontroll. Innenfor rammer gitt av Stortinget fastsettes forskrifter av departementet, mens retningslinjer normalt fastsettes av rådet. Dette er bestemmelser som regulerer forholdet mellom rådet og tilskuddsmottakerne, mens lovforslaget på sin side regulerer organiseringen av Kulturrådet og forholdet mellom rådet, departementet og Stortinget.

Lovforslaget inneholder på denne bakgrunn en formålsbestemmelse (§ 1), en bestemmelse som presiserer hva Kulturrådet er (§ 2), en rammebestemmelse om rådets oppgaver, delegasjonsmyndighet og sammensetning (§ 3), en rammebestemmelse om direktøren og fagadministrasjonen (§ 4), en bestemmelse om begrensning i instruksjonsmyndigheten over rådet (§ 5), bestemmelser om begrensning i klageadgangen til departementet og departementets omgjøringsmyndighet (§§ 6 og 7) og en forskriftshjemmel for tilskuddsforskrifter (§ 8).

1.2 Bakgrunn for lovforslaget

1.2.1 Oversikt

Planene om å utforme et nytt regelverk for Norsk kulturråd har vært presentert for Stortinget ved flere anledninger, således i St.meld. nr. 48 (2002–2003)

Kulturpolitikk fram mot 2014, Prop. 1 S (2010–2011) og i Prop. 120 S (2010–2011) Tilleggsbevilgninger og omprioriteringer i statsbudsjettet 2011, jf. kap. 2.3 hvor disse dokumentene er nærmere behandlet.

Regelverket som i dag fungerer som det formelle styringsgrunnlaget for Norsk kulturråd, stammer i all hovedsak fra etableringen av rådet i 1964 og avspeiler i begrenset grad virksomheten slik den er i dag. Det er behov for å utarbeide et nytt grunnleggende regelverk som er bedre tilpasset dagens forhold.

Begrepsavklaring: Da Norsk kulturråd ble etablert, ble navnet gitt for å betegne det kollegiale organet. Etter hvert som administrasjonen har vokst i takt med nye oppgaver, er betegnelsen Norsk kulturråd brukt på hele virksomheten, altså både rådet og administrasjonen. Når vi i teksten nedenfor snakker om faglig uavhengighet og selvstendighet for Norsk kulturråd, relaterer det seg til det kollegiale organet, også kalt rådet.

Kulturrådet brukes som kortform for Norsk kulturråd.

1.3 Kulturrådets organisering og arbeidsform

1.3.1 Rådet

Rådet består av ti medlemmer, oppnevnt for fire år av gangen. Oppnevningene rullerer, slik at halvparten av rådets medlemmer oppnevnes annethvert år.

I henhold til § 3 i forskrift for Norsk kulturråd kan rådet oppnevne et arbeidsutvalg på inntil fem medlemmer der rådets leder og nestleder er med. Arbeidsutvalget består i dag av tre medlemmer som møtes for å behandle hastesaker eller for å forberede særskilte saker for rådet. Rådet kan også nedsette utvalg til å arbeide med særskilte saker eller saksområder.

Fagutvalgene oppnevnes av rådet for to år av gangen og har vanligvis et rådsmedlem som leder. Medlemmer av fagutvalgene oppnevnes på bakgrunn av kompetanse på det gjeldende området, og sammensetningen skal bl.a. ivareta hensyn til kjønnsmessig likevekt og geografisk spredning. Det er i dag fagutvalg på følgende områder: musikk (tre utvalg), litteratur og tidsskrift, billedkunst og kunsthåndverk, scenekunst, dans, kulturvern, rom for kunst og andre formål, barne- og ungdomskultur, forskning og utvikling.

1.3.2 Fagadministrasjonen

Fagadministrasjonen ledes av en direktør i åremålsstilling. Den er sekretariat for tre selvstendige styrende organer: rådet, styret for Fond for lyd og bilde og Utvalget for statens stipend og garantiinntekter for kunstnere. Det innebærer at fagadministrasjonen for-

bereder og følger opp alle søknader (i 2011 ca. 16 000 søknader) og andre saker som gjelder disse tre organene. Rådet, styret for Fond for lyd og bilde og Utvalget for statens stipend og garantiinntekter for kunstnere disponerer hver sine tilskuddsmidler ut fra regler og retningslinjer for de aktuelle ordningene og Stortingets budsjettvedtak for angjeldende år. Informasjon, søknadsbehandling og oppfølging av gitte tilskudd utgjør en stor del av fagadministrasjonens oppgaver.

I tillegg til de oppgavene som er direkte knyttet til de tre styrende organenes ansvarsområder, har fagadministrasjonen en selvstendig faglig rolle. Denne er først og fremst knyttet til utviklings- og forvaltningsoppgavene som ble overført fra tidligere ABM-utvikling i 2011. Disse oppgavene omfatter blant annet ansvar for fordeling av tilskudd til prosjekt- og utviklingstiltak på museums- og arkivfeltet og til sikringstiltak ved museene, samt å være Kulturdepartementets faglige rådgiver i spørsmål som gjelder museumspolitikk generelt og det nasjonale museumsnettverket spesielt. I disse sakene rapporterer fagadministrasjonen direkte til departementet.

1.4 Høringsinstansenes syn og departementets vurderinger

Nedenfor følger en oversikt over departementets vurderinger i tilknytning til de enkelte bestemmelser.

1.4.1 Kulturrådets formål

I høringssvar foreslås begrepet «kulturarv» inkludert i formålsparagrafen.

Departementet bemerker at begrepet «kulturarv» brukes i flere sammenhenger om materielle og immaterielle objekter og kilder som blant annet arkiv, bibliotek og museum har ansvar for. Begrepet «kultur» er imidlertid et vidt begrep som omfatter «kulturarv». I kulturlova § 1 fastlegger loven offentlige myndigheters ansvar for å legge til rette for et vidt spekter av «kulturverksemd» slik at alle får delta i kulturaktiviteter og oppleve kulturuttrykk. I § 2 er «kulturverksemd» definert blant annet som det å verne om, fremme innsikt i og videreføre kulturarv. Gjennom at et samfunn bevarer materiell og immateriell kunst og kultur får dette status som kulturarv. Omfanget av hva som er kulturarv er et resultat av hva samfunnet velger å bevare. Arkiv, bibliotek, museum og andre kulturarvinstitusjoner bidrar til at kultur blir bevart, dokumentert og gjort tilgjengelig. Departementet mener på denne bakgrunn at lovfor-slaget formulering er en tilstrekkelig beskrivelse av det som ønskes uttrykt.

I høringssvar fremmes også forslag om at begrepet «skape» skal med i lovteksten slik at formålsparagrafen blir slik: «(...) bidra til at kunst og kultur blir

skapt, bevart, dokumentert og gjort tilgjengelig for flest mulig».

Departementet mener at Kulturrådets bidrag til å skape kunst og kultur kommer til uttrykk i første del av paragrafen, hvor det beskrives at Kulturrådets formål er å stimulere samtidens mangfoldige kunst- og kulturuttrykk. Likevel ser departementet at dette kan gjøres tydeligere ved at begrepet «skape» tas inn i andre del av paragrafen, og vil derfor følge høringsinstansenes anbefaling.

1.4.2 Kulturrådets virkeområde

Departementet vil påpeke at høringsnotatets forslag til § 2 fastslår at Kulturrådet er et statlig forvaltningsorgan som har hele landet som virkeområde. Dette innebærer at hensynet til geografisk spredning ligger som et overordnet premiss for Kulturrådets funksjon, og at det dermed også vil være et av kriteriene for fordeling av tilskuddsmidler.

Kulturrådet har et nasjonalt ansvar. Tilskuddsmidlene som Kulturrådet disponerer, er innrettet mot forskjellige typer formål og søkere og fordeles etter søknader fra hele landet. Kriteriet om geografisk spredning forutsetter et mest mulig representativt søknadstilfang. Kulturrådet har ansvar for at alle aktuelle søkere over hele landet får god søknadsinformasjon og veiledning som kan sikre dette hensynet.

1.4.3 Oppnevning av rådet, rådets sammensetning og kompetanse

Departementet bemerker at antall rådsmedlemmer er fastsatt ut fra hensynet til at rådet ikke skal være for stort, samtidig som det skal dekke kunst- og kulturfaglig kompetanse på sentrale områder. I tillegg tas det hensyn til geografisk spredning og annen representativitet, som kjønn, alder og kulturelt mangfold. Ved oppnevning av medlemmer til rådet er det mange hensyn som skal veies opp mot hverandre. Departementet mener denne samlede vurderingen best kan foretas dersom de enkelte elementene ikke er låst i bestemte nøkler. Når det gjelder kjønnsmessig fordeling, følger imidlertid kravene av likestillingslovens bestemmelser om representasjon av begge kjønn i offentlig oppnevnte utvalg, styrer, råd, nemnder mv.

Det er forståelig at det stilles spørsmål om antall rådsmedlemmer bør være fleksibelt ut fra behovet for å få inn kompetanse på særskilte, kanskje tidsbestemte, områder. Departementet vil imidlertid peke på at det finnes flere måter rådet kan supplere sin kompetanse på. Rådet oppnevner selv faglige utvalg etter behov, og kan selv regulere antall utvalg, hvilke oppgaver utvalgene skal ivareta, og hvordan utvalgene skal trekkes inn i rådets arbeid. Etter departe-

mentets mening vil dette ivareta behovet for fleksibilitet på en tilfredsstillende måte.

Når det gjelder oppnevningen av rådet viser departementet til at det i lovforslaget § 3 framgår at oppnevningen til rådet skal rullere. I merknadene til § 3 forklares rulleringssystemet slik at halvparten av medlemmene og varamedlemmene oppnevnes hvert annet år. Dette betyr at oppnevning fra 1. januar etter valgår bare vil gjelde halvparten av rådets medlemmer. Det vil være den sittende regjering som oppnevner, men rulleringssystemet betyr at rådet vil kunne bestå av medlemmer oppnevnt av forskjellige regjeringer. Slik vil en rullerende oppnevning sikre et bredere oppnevningss grunnlag og motvirke eventuell fare for ensretting av rådet. Departementet ser imidlertid at dette kan tydeliggjøres i lovforslaget, og foreslår å ta inn denne setningen: «Oppnevningene skal være rullerende slik at halvparten av medlemmene oppnevnes hvert annet år».

Departementet mener at det er gode argumenter både for og mot gjenoppnevning av rådsmedlemmer. Faktorer som kontinuitet, fornyelse og behovet for å sikre den rette fagkompetansen må avveies mot hverandre. Departementet ønsker å opprettholde en oppnevningssperiode på fire år. Departementet mener det bør være mulighet for gjenoppnevning, men at den bør begrenses til å gjelde én ny fireårsperiode. Dette vil ivareta alle hensynene nevnt over og samtidig motvirke at et bestemt kunst- og kulturfaglig syn fester seg. Departementet foreslår en slik regel i lovteksten.

Flere høringsinstanser mener at rådets kompetanse er så sentral at det bør fremgå av loven at medlemmene oppnevnes på grunnlag av kunst- og kulturfaglig kompetanse.

Departementet påpeker at det vil fremgå flere steder i proposisjonen, bl.a. i merknadene til de enkelte bestemmelsene, at rådet oppnevnes på grunnlag av kunst- og kulturfaglig kompetanse. Departementet er likevel enig i at dette er et så sentralt poeng at det bør fremgå av loven, og foreslår en slik tilføyelse i § 3 tredje ledd.

1.4.4 Rådets faglige uavhengighet

Høringsnotatets lovforslag §§ 5, 6 og 7 inneholder bestemmelser om rådets faglige uavhengighet.

En rekke høringsinstanser uttrykker tilfredshet med avklaringen og tydeliggjøringen av rådets faglige uavhengighet.

Norsk kulturråd (rådet) og Norsk kulturråd (direktøren) mener at uavhengigheten ytterligere bør forsterkes ved at uttrykket «faglig» strykes i § 5 første punktum. Videre foreslår de at uttrykket «kunst- og kulturfaglig skjønn» i §§ 6 og 7 erstattes av «faglig skjønn». I tillegg mener rådet at uttrykket enkeltvedtak i § 5 er uklart og bør erstattes av «vedtak».

Departementet vil bemerke at rådet er et forvaltningsorgan oppnevnt av Kongen og underlagt Kulturdepartementet i et hierarkisk forvaltningssystem. Det er kun i faglige spørsmål rådet har en uavhengig stilling. Det er derfor nødvendig at ordet «faglig» bevares i lovteksten.

Begrensningene i klage- og omgjøringsadgangen i §§ 6 og 7 er dyptgripende ordninger, og må begrunnes i særlige hensyn. Det må framgå tydelig og presist hvor langt begrensningene går. Uttrykket «kunst- og kulturfaglig» skjønn er mer presist enn uttrykket «faglig skjønn». Uttrykket må ses på bakgrunn av begrunnelsen for instruksjonsbegrensningen, nemlig at tilskuddsfordelingen i enkeltsaker skal skje upåvirket av politiske myndigheter så langt det dreier seg om et kunst- og kulturfaglig skjønn.

Uttrykket «enkeltvedtak» er definert i forvaltningsloven § 2. Definisjonen, sammen med langvarig praksis, har gitt uttrykket et presist innhold som dekker intensjonen bak bestemmelsen i § 5, nemlig at det dreier seg om vedtak som gjelder en eller flere bestemte tilskuddsmottakere.

1.4.5 Rådet/fagadministrasjonen

Når det gjelder den overordnede organiseringen av Kulturrådet, framgår den av bestemmelsene i §§ 2, 3 og 4 formulert i høringsnotatets forslag.

Departementet viser til at formålet med loven er å tydeliggjøre rådets faglige uavhengighet og klargjøre ansvarsfordelingen mellom politisk nivå og rådet. Lovforslaget slår fast at betegnelsen Norsk kulturråd/Kulturrådet dekker både rådet og fagadministrasjonen. Dette er i samsvar med faktisk bruk, og det reflekterer den nære tilknytningen mellom rådet og fagadministrasjonen. For å tydeliggjøre avgrensingen mellom de to delene av organisasjonen, får de hver sin betegnelse i loven, nemlig rådet og fagadministrasjonen. Men loven inneholder med hensikt ingen beskrivelse av fagadministrasjonens oppgaver og ansvar. Etter departementets mening er avgrensningen tilstrekkelig, og ytterligere beskrivelse av fagadministrasjonens oppgaver hører ikke hjemme i loven. Dette er oppgaver som vil variere over tid og som reguleres gjennom regelverk på lavere nivå og årlige tildelingsbrev fra departementet.

Under høringen reises spørsmål om det forhold at fagadministrasjonen skal tjene to herrer (rådet og departementet), kan skape forvirring.

Departementet ser ikke at det skal råde noen forvirring eller uklarhet om den faktiske oppgave- og ansvarsfordelingen, hvilke fullmakter som gjelder eller hvilke rapporteringslinjer som skal følges. Avgrensning av oppgaver, ansvar og fullmakter skjer gjennom departementets instruks om økonomi- og virksomhetsstyring, direktørinstruksen og departementets årlige tildelingsbrev. Fagadministrasjonens

forhold til sine oppdragsgivere reguleres i disse styringsdokumentene.

1.4.6 Klageordningen

Departementet er enig med høringsinstansene i at klagebehandlingen bør beskrives.

Etter at det er truffet vedtak i en sak, informeres søkeren skriftlig om vedtaket. Søkeren informeres samtidig om klageadgangen. En klage vurderes først administrativt for å se om vilkårene for å behandle klagen foreligger. Det kan klages over feil i saksbehandlingen, rettsanvendelsen eller faktumgrunnlaget. Det kunst- og kulturfaglige skjønnet kan ikke overprøves. Unntaket i klageadgangen er dels begrunnet med at departementet mangler tilstrekkelig kunstfaglig kompetanse til å foreta en reell overprøving og dels med at rådet skal arbeide uavhengig av og på armlengdes avstand fra overordnede myndigheter. Dersom det er tvil om vilkårene for klagebehandling foreligger, legges saken fram for det faglige utvalget som har behandlet saken. Om man finner at klagegrunnlaget ikke er til stede, blir klagen avvist, jf. forvaltningsloven § 33 annet ledd, og brev om dette sendes klager. I brevet opplyses det at vedtaket om avvisning også kan påklages.

Klager som ikke avvises, eller hvor avvisningsvedtaket påklages, følger i utgangspunktet samme saksgang som en søknad. Den går først til det aktuelle faglige utvalg. Utvalget kan velge å opprettholde eller omgjøre vedtaket. Dersom vedtaket opprettholdes, går saken videre til behandling i rådet. Rådet kan velge å opprettholde eller endre vedtaket. Dersom klagen ikke imøtekommes i rådet, informeres klager om dette. Hvis klageren ønsker å opprettholde klagen etter vedtak i rådet, oversendes saken til departementet for endelig avgjørelse.

Departementet mener at dette er en betryggende ordning for klagebehandlingen.

1.4.7 Offentlighet, begrunnelse av vedtak

Norsk redaktørforening mener loven bør fastslå at Kulturrådet er underlagt offentlighetsloven, forvaltningsloven og arkivloven. Det bør slås fast i forskrift at rådets postjournal skal publiseres på rådets hjemmesider. De foreslår også at rådets møter som utgangspunkt bør holdes for åpne dører, og at dette slås fast i loven.

Departementet påpeker at det framgår av de respektive lovers virkeområde at offentlighetsloven, forvaltningsloven og arkivloven gjelder for Kulturrådet. Det er derfor ikke nødvendig å gjenta det i denne loven. Det er dessuten framhevet i proposisjonens kap. 4 Gjeldende rett.

Både når det gjelder forslaget om å regelfeste at rådets postjournal skal publiseres på rådets hjemmesider og at rådets møter som utgangspunkt bør være

offentlige, bemerker departementet at dette praktiseres i dag og at slik regulering ikke hører hjemme i denne loven.

1.5 Begrunnelse for lovforslaget

1.5.1 Rådets faglige uavhengighet

1.5.1.1 PROBLEMFORMULERING

Kulturrådet ble opprettet og utviklet for å ivareta det såkalte armlengdes avstand-prinsippet og sørge for at det skapes muligheter og rom for kunstnerisk arbeid upåvirket av politiske myndigheter og andre interesser. Selv om intensjonen om faglig autonomi har vært klar, har regelverket på dette punktet vært uklart. Det er derfor behov for å tydeliggjøre rådets faglige selvstendighet i lovs form.

1.5.1.2 GENERELLE FØRINGER

Valg og utforming av organisasjonsform (tilknytningsform) for statlig virksomhet legger rammen for hvordan staten kan styre underliggende virksomheter, og bestemmer grunnlaget for styrings-, kommunikasjons- og kontrollrelasjonene. Med styrings- og organisasjonsformen fastlegges myndighets- og ansvarsfordelingen og hvordan virksomheten kan styres fra overordnet politisk nivå. Dermed fastsettes også hvilke rammer som skal gjelde for virksomhetens handlefrihet.

Valg av organisasjonsform må baseres på en helhetsvurdering der ulike hensyn avveies. Hensyn som virksomhetens art og behov for handlefrihet må avveies mot behovet for direkte politisk styring og kontroll. Gjennom avveining av de ulike hensynene vil en i det enkelte tilfellet finne balansepunktet mellom overordnet styring og institusjonell handlefrihet.

På samme måte som vitenskapen, forskningen og kunnskapsforvaltningen er kunsten i utgangspunktet et eget autonomt felt. Kunsten representerer et rom der man kan uttrykke det som ikke kan komme fram på annen måte. Kunstneriske ytringer tjener vår evne til å se nye sammenhenger og forme visjoner og nye forståelsesformer. Kunsten må være fri for å tjene disse formålene. Den må være fri i den forstand at utøvelsen er uavhengig av myndighetenes politiske idégrunnlag, snevre moralske normer, religiøse trosretninger og andre særinteresser. Det institusjonelle rammeverket må være formet slik at det skaper de rette betingelser for en slik frihet.

Virksomhet der staten både har det økonomiske ansvaret og ansvaret for at oppgavene løses i samsvar med politiske mål og prioriteringer, bør organiseres som en del av staten som forvaltningsorgan. Virksomhet på områder som forskning, kultur osv. bør organiseres med stor grad av faglig selvstendighet selv om de er en del av staten som rettssubjekt. Virk-

somheter som Norsk kulturråd organiseres best med stor grad av faglig selvstendighet.

1.5.1.3 SPESIELLE FØRINGER OG VURDERINGER

Norsk kulturråd ble opprettet og utviklet bl.a. for å ivareta det såkalte armlengdes avstand-prinsippet. «Armlengdes avstand-prinsippet» innebærer at statlig støtte til kunst skal gis av uavhengige organ med nødvendig faglig kompetanse og at de politiske myndigheter ikke skal styre hvordan kunst og kultur innholdsmessig skal utvikle seg. For Kulturrådet gjelder at de politiske myndigheter skal legge forholdene til rette ved å fastsette overordnede mål, foreta overordnede prioriteringer, tilrettelegge infrastruktur og fastsette økonomiske rammer. Rådet, som besitter fagkompetansen, skal avgjøre hvem og hva som skal få støtte. Rådsmedlemmene skal være uavhengige og oppnevnt på kunst- og kulturfaglig grunnlag.

Kulturrådet ble etablert som et kollegialt forvaltningsorgan. Kollegiale organer er i forvaltningsretten kjennetegnet ved at de ofte har stor grad av selvstendighet. Dette er særlig vanlig når sammensetningen av det kollegiale organet er gjort ut fra hensynet til spesiell fagkompetanse.

Kulturrådets organisering og arbeidsform peker i retning av faglig uavhengighet. Dette bør få et klart uttrykk i regelverket.

Kulturrådet behandler årlig et meget stort antall søknader til ulike kunst- og kulturformål. Rådet fordeles midlene ut fra et kunst- og kulturfaglig skjønn som krever stor faglig kompetanse. Medlemmene i rådet og utvalgene er oppnevnt på grunnlag av slik faglig kompetanse. Rådet skal utøve sitt kunst- og kulturfaglige skjønn og fatte sine enkeltvedtak uavhengig av og på armlengdes avstand fra politiske myndigheter.

Beslutningsmyndigheten må ligge i det organet som har den nødvendige faglige kompetansen. Det kreves utpreget faglig kompetanse for å vurdere kunstnerisk kvalitet, som er det viktigste kriterium for tildeling av tilskudd. Kun på den måten vil man kunne sikre faglig kvalifiserte avgjørelser.

Det faktum at klageadgangen gjennom forskrift er begrenset på en slik måte at Kulturrådets faglige kunstneriske skjønn i tilskuddsaker ikke kan overprøves, bygger også opp under rådets faglige uavhengighet.

Formålet med det nye regelverket vil i hovedsak være å tydeliggjøre rådets faglige uavhengighet og å klargjøre ansvarsdelingen mellom rådet og politisk nivå. Etablering av rådskollegiets autonomi i tildelingssaker gjøres gjennom å begrense de politiske og overordnede myndigheters instruksjonsmyndighet. Begrensning i instruksjonsmyndigheten kan gjøres mer eller mindre omfattende. I dette tilfellet er det bare adgangen til å gi instruksjoner om enkeltvedtak om

fordeling av tilskudd som foreslås begrenset i lovs form. Dette vil gjelde alle tilskuddssaker som rådet har kompetanse til å avgjøre, dvs. tildelinger fra Kulturfondet og andre bevilgninger som delegeres til rådet for fordeling etter skjønn. Utøvelsen av det kunst- og kulturfaglige skjønnet ved fordeling av midlene i den enkelte tildelingssak overlates til rådet. Generelle instruksjoner om lovforståelse og rettsanvendelse, saksbehandling, skjønnsutøvelse osv. kan fortsatt gis.

Lovforslaget bestemmer ikke om andre tilskudd enn de som stammer fra Kulturfondet skal delegeres til rådet. Spørsmålet om hva som skal legges til rådet utover Kulturfondet, og dermed unntas overordnede myndigheters instruksjonsmyndighet når det gjelder det faglige skjønnet, kan fortløpende bestemmes av politiske myndigheter.

Det er de politiske og overordnede myndigheter som får sin instruksjonsmyndighet begrenset gjennom den foreslåtte lovbestemmelsen. Stortinget har selvfølgelig sin bevilgningsmyndighet i behold selv om instruksjonsmyndigheten begrenses i avgjørelsen av enkeltsaker. Det følger av Grunnloven § 75 d at det er Stortinget som bevilger midlene til statsutgiftene. Stortinget vedtar den årlige bevilgningen til Norsk kulturfond og andre avsetninger som Kulturrådet disponerer, og står fritt til å ta inn i statsbudsjettet også slikt som ikke er med i budsjettframlegget fra regjeringen. Stortinget bevilger midlene som rammebevilgninger, men både Stortinget og departementet vil kunne legge føringer på overordnet nivå. Den nødvendige politiske styringen er ivaretatt gjennom lovgivningsmyndighet, bevilgningsmyndighet og instruksjonsmyndighet på overordnet nivå.

1.5.2 Rådet som øverste fagorgan for tildelte oppgaver

Gjennom sin uavhengighet vil rådet ha det øverste, samlede kunst- og kulturfaglige ansvaret for så vel fordelingen av kulturfondsmidlene som fordeling av andre statlige tilskudd som er lagt til rådet.

Det å samle ansvaret for fordelingen av mer eller mindre likeartede tilskudd til ett organ, sikrer likebehandling og gir bedre sammenheng og helhetsspektiv i prioriteringene. De ulike postene utgjør en helhet, og det er behov for en sammenhengende og helhetlig forvaltning basert på faglige vurderinger. Ved at det kollegiale organet med sitt kunst- og kulturfaglige skjønn har ansvaret for helheten i forvaltningen, får vi et styringssystem som både ivaretar faglighet, likebehandling og helhetlig forvaltning.

Ansvaret for fordelingen av tilskudd har de siste årene i større grad blitt flyttet ut av departementet og inn i Kulturrådet. Samtidig avklares og presiseres nå rådets uavhengighet i lovs form. På denne måten skapes et tydelig skille mellom hvilke beslutninger som

er politiske og som gjelder overordnede prioriteringer, og hvilke beslutninger som må tas selvstendig på et kunst- og kulturfaglig grunnlag. Dette er en videreføring av grunntanken om å sikre armlengdes avstand mellom politiske vurderinger og kunstfaglig skjønn.

1.5.3 Sammensetning av rådet

Etter de nye reglene består rådet nå av ti medlemmer og fire numeriske varamedlemmer, som oppnevnes av Kongen etter tilråding fra departementet. Oppnevningene er rullerende, slik at halvparten av medlemmene og varamedlemmene oppnevnes hvert annet år. Oppnevningsperioden er fire år.

Medlemmene oppnevnes på grunnlag av kunst- og kulturfaglig kompetanse. Medlemmene skal være uavhengige og ikke representere organisasjoner eller institusjoner. De skal arbeide etter prinsippet om armlengdes avstand både fra politiske myndigheter og ulike interessegrupper.

Departementet vil foreslå at antall numeriske varamedlemmer ikke fastsettes som et fast antall, men bestemmes etter en nærmere vurdering av behovet ved hver oppnevning.

Antall rådsmedlemmer for øvrig holdes uforandret. Ti rådsmedlemmer, inkludert leder, og numeriske varamedlemmer etter behov oppnevnes av Kongen etter tilråding fra departementet. Rådsmedlemmene kan gjenoppnevnes én gang.

1.5.4 Utvalg og intern delegasjon

For at arbeidsmengden ikke skal bli for stor, må rådet vurdere hvilke beslutninger som skal underlegges behandling i rådet og hva som kan delegeres til lavere nivå i organisasjonen, for eksempel faglige utvalg.

Det er rådet som bestemmer sammensetningen av utvalgene uten innstilling fra kunstnerorganisasjonene. Selv om det er mange kunstnere som sitter i utvalgene, er de oppnevnt som fagkyndige medlemmer og ikke som representanter for ulike kunstnerorganisasjoner. Utvalgsmedlemmene skal være uavhengige i sitt arbeid, og liksom rådsmedlemmene skal de arbeide etter prinsippet om armlengdes avstand både fra politiske myndigheter og ulike organisatoriske interesser.

Departementet vil foreslå en lovregel hvor rådet selv bestemmer om og i hvilket omfang utvalg skal nedsettes og hvor rådet gis adgang til å delegere avgjørelsesmyndighet til utvalg, rådets leder og direktøren.

1.5.5 Arbeidsdeling og styringsdialog

Et tilbakevendende tema gjennom det meste av Kulturrådets historie har vært arbeidsdelingen mel-

lom departementet og Norsk kulturråd. Med den nye poststrukturen og overføring av budsjettposter framlagt i Prop. 1 S (2010–2011), og Stortingets behandling av denne, er det tatt grunnleggende grep for å klargjøre arbeidsdelingen mellom politiske myndigheter, departementet og Kulturrådet.

1.5.6 Klageadgang

Når instruksjonsmyndigheten begrenses og det kunst- og kulturfaglige skjønnet forbeholdes rådet, må klageadgangen over vedtak fattet av rådet begrenses i samme omfang.

En slik regel eksisterer allerede. Det er kun feil ved saksbehandlingen og rettsanvendelsen og uriktig faktagrunnlag som kan overprøves.

Departementet foreslår å videreføre regelen om unntak i klageadgangen i loven, hvor den settes i sammenheng med begrensningen i instruksjonsretten.

1.5.7 Omgjøringsmyndighet

Etter forvaltningsloven § 35 har departementet på visse vilkår myndighet til å omgjøre rådets enkeltvedtak av eget tiltak. Blant annet kan departementet omgjøre vedtak dersom endringene ikke er til skade for noen som vedtaket retter seg mot. Departementet kan også omgjøre vedtaket innen visse frister dersom hensynet til privatpersoner eller offentlige interesser tilsier det. Omgjøringsadgang kan også følge av uskrevne regler.

Det er ingen automatisk sammenheng mellom avskjæring av instruksjonsmyndighet i enkeltsaker eller begrensning i klageadgangen og en tilsvarende avskjæring av adgangen for overordnet myndighet til å omgjøre av eget tiltak. Etter at rådet har fattet sitt vedtak, kan altså departementet omgjøre vedtaket.

Selv om denne adgangen ikke har vært brukt, vil departementet likevel foreslå en regel hvor adgangen til omgjøring av eget tiltak avskjæres i samme omfang som klageadgangen er begrenset. Det vil innebære at tilskuddsvedtak som rådet er gitt kompetanse til å avgjøre, ikke kan omgjøres på grunnlag av et annet kunst- og kulturfaglig skjønn.

Departementet mener dette er nødvendig for å tydeliggjøre og gjennomføre rådets faglige autonomi.

1.5.8 Forskriftshjemmel

Loven vil også kunne være hjemmel for tilskuddsforskriftene. En forskrift om tildeling av tilskudd trenger ikke hjemmel i lov. Men plikten til å oppgi hjemmel ved forskriftsvedtak gjelder også for forskrifter som er fastsatt på annet grunnlag enn formell lov.

Ved å utforme hjemmelen i loven vil man få en permanent, ryddig og enkel hjemmel for forskrifter om tilskuddsordninger. Departementet foreslår en slik lovhjemmel.

2. Komiteens merknader

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, lederen Gunn Karin Gjøl, Kåre Simensen, Arild Stokkan-Grande og Lene Vågslid, fra Høyre, Linda C. Hofstad Helleland og Olemic Thommessen, fra Sosialistisk Venstreparti, Rannveig Kvifte Andresen, fra Senterpartiet, Olov Grøtting, og fra Kristelig Folkeparti, Øyvind Håbrekke, viser til at Kulturrådet ble opprettet og utviklet for å ivareta det såkalte armlengdes avstand-prinsippet og sørge for at det skapes muligheter og rom for kunstnerisk arbeid upåvirket av politiske myndigheter og andre interesser. Selv om intensjonen om faglig autonomi har vært klar, har regelverket på dette punktet vært uklart. Det er derfor behov for å tydeliggjøre rådets faglige selvstendighet i lovs form.

Flertallet viser til at lovforslaget er en ramme-lov hvor kun det ytre rammeverket for Kulturrådets virksomhet fastsettes. Flertallet viser videre til at formålet med forslaget er å oppdatere og presisere det grunnleggende, organisatoriske regelverket om Kulturrådet og avklare og tydeliggjøre rådskollegiets faglige selvstendighet.

Flertallet viser til at lovforslaget tar utgangspunkt i Kulturrådet slik det er i dag uten å foreslå gjennomgripende endringer. Kulturrådet skal fortsatt være et statlig forvaltningsorgan med hele landet som virkefelt, delt i to enheter, et rådskollegium og en administrasjon. Flertallet merker seg at administrasjonen skal være underlagt overordnede myndigheters instruksjonsmyndighet. Oppgaver som legges til administrasjonen, forblir under overordnede myndigheters styring. Rådskollegiet, som ble opprettet og utviklet for bl.a. å ivareta det såkalte «armlengdes avstand-prinsippet», skal være faglig uavhengig ved fordeling av tilskudd

Flertallet viser til at regler om fordeling av tilskudd og tilskuddsordninger reguleres i forskrifter og retningslinjer for de enkelte tilskuddsordningene, og at det i disse regelverkene fastsettes mål for tilskuddsordningene, kriterier som det skal legges vekt på ved fordelingen, eksempelvis kunstnerisk kvalitet, mangfold og geografisk spredning av tilskuddsmidlene, prosedyre- og saksbehandlingsregler så som begrunnelse for vedtak, oppfølging og kontroll.

Flertallet merker seg at formålet med det nye regelverket i hovedsak vil være å tydeliggjøre rådets faglige uavhengighet og å klargjøre ansvarsdelingen

mellom rådet og politisk nivå. Etablering av rådskolelegiets autonomi i tildelingssaker gjøres gjennom å begrense de politiske og overordnede myndigheters instruksjonsmyndighet. Flertallet vil vise til at begrensning i instruksjonsmyndigheten kan gjøres mer eller mindre omfattende. I dette tilfellet er det bare adgangen til å gi instruksjoner om enkeltvedtak om fordeling av tilskudd som foreslås begrenset i lovs form. Dette vil gjelde alle tilskuddssaker som rådet har kompetanse til å avgjøre, dvs. tildelinger fra Kulturfondet og andre bevilgninger som delegeres til rådet for fordeling etter kjønn. Flertallet merker seg at utøvelsen av det kunst- og kulturfaglige skjønnet ved fordeling av midlene i den enkelte tildelings sak overlates til rådet. Videre vil flertallet vise til at generelle instruksjoner om lovforståelse og rettsanvendelse, saksbehandling, skjønnsutøvelse osv. fortsatt kan gis.

Flertallet vil vise til at lovforslaget ikke bestemmer om andre tilskudd enn de som stammer fra Kulturfondet, skal delegeres til rådet. Spørsmålet om hva som skal legges til rådet utover Kulturfondet, og dermed unntas overordnede myndigheters instruksjonsmyndighet når det gjelder det faglige skjønnet, kan fortløpende bestemmes av politiske myndigheter.

Flertallet merker seg at det er de politiske og overordnede myndigheter som får sin instruksjonsmyndighet begrenset gjennom den foreslåtte lovbestemmelsen. Flertallet vil understreke at Stortinget har sin bevilgningsmyndighet i behold selv om instruksjonsmyndigheten begrenses i avgjørelsen av enkeltsaker. Videre viser flertallet til at det følger av Grunnloven § 75 d at det er Stortinget som bevilger midlene til statsutgiftene. Stortinget vedtar den årlige bevilgningen til Norsk kulturfond og andre avsetninger som Kulturrådet disponerer, og står fritt til å ta inn i statsbudsjettet også slikt som ikke er med i budsjettframlegget fra regjeringen. Stortinget bevilger midlene som rammebevilgninger, men både Stortinget og departementet vil kunne legge føringer på overordnet nivå. Den nødvendige politiske styringen er ivarettatt gjennom lovgivningsmyndighet, bevilgningsmyndighet og instruksjonsmyndighet på overordnet nivå.

Flertallet vil påpeke at Kulturrådet er et statlig forvaltningsorgan som har hele landet som virkeområde, og at dette innebærer at hensynet til geografisk spredning skal ligge som et overordnet hensyn for Kulturrådets virksomhet, og at det dermed også vil være et av kriteriene for fordeling av tilskuddsmidler. Kriteriet om geografisk spredning forutsetter et mest mulig representativt søknadstilfang.

Komiteen understreker at Kulturrådet har ansvar for at alle aktuelle søkere over hele landet får

god søknadsinformasjon og veiledning som kan sikre dette hensynet.

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti, Senterpartiet og Kristelig Folkeparti, ber regjeringen vurdere ulike tiltak som kan bidra til at Kulturrådet kan innta en mer aktiv rolle i arbeidet med å sikre bedre geografisk fordeling, herunder om Kulturrådet skal disponere utviklingsmidler for å kunne bidra i områder med dårlig søknadstilfang gjennom samarbeid med regionale myndigheter og informasjonsarbeid opp mot de enkelte søkerne.

Flertallet mener videre at Kulturrådet i større grad bør se at synet på kultur, samt hvilke forutsetninger som må være på plass for å lykkes med ulike tilbud, kan variere fra fylke til fylke. Variasjonen av norsk kulturhistorie rundt om i landet er eksempler på dette. Flertallet mener at Kulturrådets virksomhet skal gjenspeile mangfoldet av kunst- og kulturuttrykk.

Et annet flertall, alle unntatt medlemmene fra Fremskrittspartiet, viser til at antall rådsmedlemmer er fastsatt ut fra hensynet til at rådet ikke skal være for stort, samtidig som det skal dekke kunst- og kulturfaglig kompetanse på sentrale områder. I tillegg tas det hensyn til geografisk spredning og annen representativitet, som kjønn, alder og kulturelt mangfold. Dette flertallet viser videre til at oppnevningene til rådet skal være rullerende slik at halvparten av medlemmene og varamedlemmene oppnevnes hvert annet år. Dette flertallet slutter seg til at det bør være mulighet for gjenoppnevning, men at den bør begrenses til å gjelde én ny fireårsperiode. Dette flertallet mener dette vil ivareta alle hensynene nevnt over og samtidig motvirke at et bestemt kunst- og kulturfaglig syn fester seg.

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet, viser til proposisjonens vurderinger knyttet til klageordningen, og støtter disse. Flertallet mener det er viktig at søkerne får en begrunnelse for eventuelle avslag, og at det er størst mulig åpenhet rundt Kulturrådets vurderinger. Flertallet ber regjeringen følge opp Kulturrådets arbeid med å utvikle og iverksette rutiner som sikrer disse viktige hensynene på best mulig måte.

Flertallet viser til at Norsk redaktørforening mener loven bør fastslå at Kulturrådet er underlagt offentlighetsloven, forvaltningsloven og arkivloven, og at det bør slås fast i forskrift at rådets postjournal skal publiseres på rådets hjemmesider. Redaktørforeningen foreslår også at rådets møter som utgangspunkt bør holdes for åpne dører, og at dette slås fast i

loven. Flertallet vil understreke viktigheten av at dette praktiseres i dag, og at denne åpenheten fortsetter.

Komiteens flertall, alle unntatt medlemmene fra Fremskrittspartiet, viser til at Norsk kulturråd skal stimulere kvalitet over hele landet, og at regionene skal gis muligheter til å utvikle kvalitetstilbud innenfor ulike sjangre. Selv om det gis sjangerbestemt støtte til tiltak i én region, må ikke denne støtten stå i veien for at Norsk kulturråd kan bidra til å utvikle tilsvarende tiltak i en annen del av landet.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet, Solveig Horne, Øyvind Korsberg og Ib Thomsen, mener at Kulturrådet de senere år har fått økt makt og innflytelse over norsk kulturliv, og samtidig som ansvaret har økt har antallet rådsmedlemmer gått ned. Da medlemmene utnevnes av Kulturdepartementet, kan det gis inntrykk av en nærhet mellom politikk og kultur som er negativ med hensyn til behovet for et fritt og uhildet kulturliv. Konsekvensen av de senere års endringer er at en stadig større andel av statens midler forvaltes av en håndfull personer, som i tillegg har svært nære bånd til enkelte deler av norsk kulturliv. Disse medlemmer mener at det videre er grunn til å stille spørsmål ved det demokratiske aspektet i den utviklingen Kulturrådet har hatt. Dette inntrykket forsterkes gjennom den manglende åpenhet til de innvilgninger og avslag som gis av rådet. Disse medlemmer mener at det derfor vil være i kulturens interesse å foreta grep som sørger for at det blir mindre makt, både ressursmessig og definisjonsmessig, til Kulturrådet og Kulturdepartementet.

Disse medlemmer ser at hovedproblemet med dagens finansieringsmodell er at for mye makt tillegges en liten gruppe mennesker, som utnevnes av ledelsen i et departement. Dette innebærer at kulturen settes i rammer som ikke nødvendigvis er til det beste for verken enkeltkunstnere eller kulturlivet som helhet. Kulturens vesen er grunnleggende kreativt og mangfoldig. Det å presse kulturlivet inn i rammer som er definert av en håndfull mennesker er derfor etter disse medlemmers syn lite hensiktsmessig.

Disse medlemmer mener at de oppgaver som ikke har direkte nasjonale interesser, så langt det lar seg gjøre, må tillegges kommunene. Dette vil sikre at de offentlige kulturmidlene fordeles bedre og bredere, både hva gjelder geografi, ulike kunstsjangre og ulike aktører. Dersom kunstmidler desentraliseres vil man få en større såkornseffekt, gjennom at de enkelte kommunestyre vil satse på egne kunsttallenter. En slik demokratiseringsprosess vil bringe kulturen nærmere folket. Dette vil i tillegg stimulere

lokalt næringsliv, slik at et offentlig-privat samarbeid lettere kommer på plass, noe som vil gagne kulturlivet som helhet. Det vil derfor være i kulturens interesse å endre finansieringsstrukturen på en måte som sørger for desentralisering, såkornsmentalitet og incentiver som stimulerer til privat deltagelse. Disse medlemmer mener at det fortsatt vil være enkelte oppgaver som må tillegges en sentral, uavhengig aktør. En hovedoppgave vil være å koordinere kulturlivets interesser i samarbeid med andre aktører, som Stortinget, Kulturdepartementet, kommuner og næringsliv. Kulturrådets sammensetning må i fremtiden være fri og uavhengig. Dette innebærer at oppnevningen ikke må skje direkte av Kulturdepartementet, men av aktørene selv.

Disse medlemmer mener politikken under den sittende regjering tydelig går i retning av økt maktkonsentrasjon rundt sentrale instanser i Oslo. Det viktigste her er utviklingen i Norsk kulturråd, som stadig blir tilført nye oppgaver, samtidig som regjeringen gjennom endringer i regelverket har senket antall medlemmer i rådet og gitt disse betydelig utvidede funksjoner. Disse medlemmer har ved mange anledninger påpekt det prinsipielt betenkelige i dette, samt potensielle negative effekter knyttet til faren for utvikling av herskende smaksretninger og sentralisering. Disse medlemmer mener således at statens tildelingspolitikk, også gjennom Norsk kulturråd, bør gjøres til gjenstand for kritisk gjennomgang, og at en ny politisk kurs er nødvendig.

Disse medlemmer mener maktspredning og større mangfold som utgangspunkt for et dynamisk kulturliv, oppnås gjennom en bredde av politiske grep der endringer i Norsk kulturråd kun er én del. Disse medlemmer mener en alternativ kulturpolitikk må handle om å fremme norsk kulturliv gjennom å spre beslutningene geografisk og organisatorisk, i tillegg bør skatteincentiver og et målrettet arbeid for å mobilisere private midler bidra til å skaffe kulturlivet flere finansieringskilder. Disse medlemmer mener en bred gjennomgang av statens kanaler for tildeling av midler til kulturlivet er nødvendig med sikte på tydeligere rendyrking av oppgaver og spredning av funksjoner. Disse medlemmer vil samtidig påpeke viktigheten av ikke å bidra til byråkratisering og ineffektiv bruk av midler.

Disse medlemmer fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen fremme forslag om en nedleggelse av Norsk kulturråd og underliggende enheter i sin nåværende form, og en påfølgende opprettelse av et nytt Råd for et levende kulturliv basert på intensjonene i Dokument 8:37 S (2011–2012).»

«Stortinget ber regjeringen i forbindelse med statsbudsjettet for 2014 om å innrette kulturfinan-

sieringen etter prinsippet om at sentrale tiltak finansieres utelukkende over statsbudsjettet, mens Norsk kulturråd/Råd for et levende kulturliv skal stimulere til bred kulturell deltakelse gjennom såkornsmentalitet, oppstartsinentiver og kommunesektoren.»

3. Forslag fra mindretall

Forslag fra Fremskrittspartiet:

Forslag 1

Stortinget ber regjeringen fremme forslag om en nedleggelse av Norsk kulturråd og underliggende enheter i sin nåværende form, og en påfølgende opprettelse av et nytt Råd for et levende kulturliv basert på intensjonene i Dokument 8:37 S (2011–2012).

Forslag 2

Stortinget ber regjeringen i forbindelse med statsbudsjettet for 2014 om å innrette kulturfinansieringen etter prinsippet om at sentrale tiltak finansieres utelukkende over statsbudsjettet, mens Norsk kulturråd/Råd for et levende kulturliv skal stimulere til bred kulturell deltakelse gjennom såkornsmentalitet, oppstartsinentiver og kommunesektoren.

4. Komiteens tilråding

Tilrådingen fremmes av Arbeiderpartiet, Høyre, Sosialistisk Venstreparti, Senterpartiet og Kristelig Folkeparti.

Komiteen har for øvrig ingen merknader, viser til proposisjonen og rår Stortinget til å gjøre slikt

vedtak til lov

om Norsk kulturråd (kulturrådsloven)

§ 1 Formål

Norsk kulturråd har som formål å stimulere samtidens mangfoldige kunst- og kulturuttrykk og å bidra til at kunst og kultur skapes, bevares, dokumenteres og gjøres tilgjengelig for flest mulig.

§ 2 Organisering

Norsk kulturråd er et statlig forvaltningsorgan som har hele landet som virkeområde. Norsk kultur-

råd består av et kollegialt organ (rådet) og en fagadministrasjon.

§ 3 Rådet

Rådet har som oppgave å forvalte Norsk kulturfond og andre statlige tilskudd som er lagt til rådet. Rådet skal bl.a. også være et rådgivende organ for staten i kulturspørsmål. Rådet kan nedsette utvalg til forberedelse av saker. Det kan delegerer avgjørelsesmyndighet til utvalg, rådets leder og direktøren. Rådet skal ha ti medlemmer og numeriske varamedlemmer etter behov. Rådets medlemmer, inkludert leder, og varamedlemmer oppnevnes av Kongen etter tilråding fra departementet. Rådsmedlemmene kan gjenoppnevnes én gang. Medlemmene oppnevnes på grunnlag av kunst- og kulturfaglig kompetanse. Oppnevningene gjelder for fire år fra 1. januar etter valgår. Oppnevningene skal være rullerende slik at halvparten av medlemmene oppnevnes hvert annet år.

§ 4 Direktør/fagadministrasjon

Fagadministrasjonen ledes av en direktør som tilsettes av departementet. Stillingsinstruks for direktøren fastsettes av departementet.

§ 5 Instruksjonsmyndighet

Rådet er faglig uavhengig i sitt arbeid. Rådet kan ikke instrueres når det gjelder enkeltvedtak om fordeling av tilskudd.

§ 6 Klage

Departementet kan ikke overprøve vedtak fattet av rådet når det gjelder det kunst- og kulturfaglige skjønnet.

§ 7 Omgjøringsmyndighet

Departementet kan ikke på grunnlag av et annet kunst- og kulturfaglig skjønn omgjøre vedtak om tilskudd fattet av rådet.

§ 8 Forskriftshjemmel

Departementet kan gi forskrift om tilskuddsordninger.

§ 9 Ikraftsetting

Loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer.

Oslo, i familie- og kulturkomiteen, den 30. april 2013

Gunn Karin Gjul

leder

Arild Stokkan-Grande

ordfører

